

Μαργαρίτου Ευαγγελίδου θὰ κατατάξῃ αὐτὸν μεταξύ τῶν μεγίστων ἐθνικῶν ἀνδρῶν, διότι ἡ φιλοπατρία τοῦ Μαργαρίτου Ευαγγελίδου ὑπῆρξεν ἀγνή, εἰλικρινῆς ἀκραιφνῆς, ἀνεπίδεικτος, ἀνεπιτήδευτος, ἀπερπέρευτος, ἀνιδιοτελής, οὔτε ὑπὸ φιλοδοξίας τινὸς ὑποδαυλιζομένη, οὔτε ὑπὸ ἐγωϊστικῆς τινος βλέψεως ἐπισκιαζομένη.

Εὐτυχῆ τὰ Ἔθνη, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἐμφοροῦνται τῶν ἰδεῶν τοῦ Μαργαρίτου Ευαγγελίδου.

Εὐτυχῆ καὶ ἔνδοξα τὰ Ἔθνη ἐκεῖνα, ὧν τὰ τέκνα ἐπιδιώκουσι τὴν βελτίωσιν καὶ ἐξύψωσιν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς μετὰ τόσης πίστεως καὶ τόσης αὐτοθυσίας μεθ' ὅσης ὁ Μαργαρίτης Ευαγγελίδης.

Εὐτυχῆ καὶ ἔνδοξα καὶ ἀθάνατα τὰ Ἔθνη ἐκεῖνα, ὧν τὰ τέκνα καλλιεργοῦσι καὶ προάγουσι τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ μεθ' ὅσου ὁ ἐπαξιότατος σήμερον τιμώμενος καὶ γεραίρόμενος Μαργαρίτης Ευαγγελίδης.

Γ'

ΕΝ Τῷ ΟΙΚῷ ΤΟΥ κ. Μ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀλησιμονήτου ταύτης Πανεπιστημιακῆς ἐορτῆς πολλοὶ τῶν μαθητῶν καὶ θαυμαστῶν καὶ ἄλλος πολὺς ἐκλεκτὸς κόσμος ἐσπευσαν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ προσφιλοῦς Διδασκάλου, ἵνα ἐκφράσωσι τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια αὐτῶν πρὸς τὸν ἐπαξίως τιμώμενον ἄνδρα.

Μεταξὺ τῶν πρώτων κατέφθασεν ὁ κ. Κ. Φιλανδρος ὑπουργὸς τῶν προσφύγων καὶ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου.

Δεύτερον προσῆλθεν ἡ ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἐπιτροπεία, παρ' ὧν ὁ κ. Κ. Λογοθέτης ἐν προφανεστάτῃ συγκινήσει προσαγορεύει τὸν ἐορτάζοντα καθηγητὴν, συγχαίρει καὶ εὐχεται αὐτῷ μακρὰν ἔτι ζωὴν, ἵνα προβάλληται ταῖς νέαις τῶν γρχιμάτων γενεαῖς ζῶν ὑπόδειγμα φιλοπονίας, φιλοπατρίας καὶ παντοδαπῆς ἀρετῆς.

Εἶτα προσῆλθεν ἡ ἐκ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἐπιτροπεία, ἣς ὁ πρόεδρος κ. Π. Πατριαρχέας προσηγόρευσεν ὡς ἐξῆς τὸν ἑορτάζοντα σεβαστὸν διδάσκαλον.

Πολυσέβαστε καθηγητά,

Πρὸς ὑμᾶς, τὸν ὑπὸ τῆς φύσεως προορισθέντα καὶ ὑπὸ τῆς θελήσεως καὶ τοῦ βίου παρασκευασθέντα τῇ θείᾳ ἐπιστήμῃ....

Πρὸς ὑμᾶς, τὸν τὴν πικρίαν τῶν ἐπὶ πέντε αἰῶνας ἀτέγκτων τοῦ Γένους παθημάτων δοκιμάσαντα τὸν ἴδιον δέβλον ἐν ἐλπίσι διαγαγόντα καὶ τὴν Ἑλληνίδα τῶν φοιτητῶν ψυχὴν ὑπὸ διηνεκῶν καὶ ἀνεκδιηγῆτων παθημάτων δοκιμαζομένην ἀναζωπυρήσαντα.

Πρὸς ὑμᾶς, ὅστις.

«Αὐτὸς ἦλθες ἐξ ἡμερτῆς Ἰωνίης».

καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας σου καὶ τῶν σοφῶν συγγραφῶν σου ἀεὶποτε διεκήρυξες.

«Ἀπόρριπον Ἑλλὰς τὸν ζόφον τῆς νυκτὸς
καὶ δέξαι τῆς αὐγῆς τὸ ἀνατέλλον φῶς»

Πρὸς ὑμᾶς μόνον θαυμασμὸς ἡμῖν ἐπιβάλλεται.

Τῷ πατρίῳ ἔθει ἐπόμενοι οἱ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι ὑμᾶς, τὸν σφενδάμινον πρεσβύτην, ἐς ἀεὶ θὰ τιμῶσι καὶ γεραίρωσι καὶ ἀπανταχοῦ, ὅπου πάλλει Ἑλληνικὴ καρδία, τὴν σὴν ἀρετὴν θὰ διακηρύττωσι, νῦν δὲ ἐλάχιστον εὐγνωμοσύνης δεῖγμα τὸ ἄγαλμα τόδε τῆς συμφύτου τῇ Ἑλληνικῇ ψυχῇ Ἐλευθερίας προσφέρουσι καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν διατρανοῦντες προσαγορεύουσι.

«Ζῆθι, σεβαστὲ καθηγητά, πρὸς τιμὴν
καὶ δόξαν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος.

Ἡ ἐπιτροπεία εὐγνωμόνως προσήνεγκεν ὡς ἀναμνηστικὸν ἐνθύμιον τῆς ἑορτῆς χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἐλευθερίας. Ἐπὶ τῆς βάσεως δ' αὐτοῦ εἶναι κεχαραγμένη ἡ ἀφιέρωσις :

Τῷ σοφῷ καθηγητῇ κ. Μαργαρίτῃ Εὐαγγελίδῃ τεσσαράκοντα.

ἐνιαυτούς μνήσαντι τοὺς σπουδαστάς τὴν ἐνδοξὸν τῶν προγόνων σοφίαν καὶ τὴν ἄλλην τῶν ὑστερον φιλοσόφων εὐγνωμοσύνης δείγμα ἐλάχιστον οἱ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τόδε προσφέρουσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου ἱατρός κ. Ν. Παπαϊωάννου προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς.

Σεβαστὲ Κύριε Πρόεδρε,

Διαγόρας ὁ Ρόδιος, ὁ περιώνυμος περιοδικῆς, ἀνεδεικνύετο νικητὴς καὶ ἐστεφανοῦτο καὶ κατὰ τοὺς τέσσαρας μεγάλους ἱεροὺς ἀγῶνας, τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα καὶ τὰ Ἴσθμια. Ἔσχε δὲ καὶ τὴν σπανιωτάτην εὐτυχίαν νὰ ἐπίδῃ καὶ υἱοὺς καὶ ἐγγόνους ἐστεφανωμένους ὡς Ὀλυμπιονίκας.

Ὅτε δὲ δύο ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀνεκηρύχθησαν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ὀλυμπιονίκαι καὶ ἐστεφανώθησαν, τοὺς στεφάνους αὐτῶν οἱ φιλόστοργοι υἱοὶ ἐπέθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐνδόξου πατρὸς καὶ ἄραντες αὐτὸν ἐπὶ τῶν χειρῶν περιέφερον τὸν εὐτυχῆ πατέρα ἐν θριάμβῳ ἐν τῷ σταδίῳ ὑπὸ τὰς ἀνευφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν Πανελλήνων. Τότε Δάκων τις ἐκπεπληγμένος ὑπὸ τῆς μοναδικῆς εὐτυχίας τοῦ Διαγόρου προσελθὼν καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀνεφώνησε.

«Κάτθανε, Διαγόρα, οὐκ εἰς τὸν Ὀλυμπον ἀναβήσῃ».

Τὴν θαυμαστὴν ταύτην ῥῆσιν τοῦ Δάκωνος ἀντιστρέφων ἐγὼ ἀναφαινῶ σοι, σεβαστὲ πρόεδρε·

Ζῆθι, ὦ Μαργαρίτα Εὐαγγελίδη, Ζῆθι, ἵνα ἐπίδῃς συντετελεσμένον τὸ ἔργον, εἰς ὃ κατηγάλωσας ὄλον σου τὸ βλον.

Ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ἀπαντῶν εἰς τὰς θερμοτάτας ταύτας προσφωνήσεις εἶπε τὰ ἑξῆς·

Ἀγαπητοὶ καὶ περισπούδαστοὶ μοι συνάδελφοι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Γενναῖοι συναγωνισταὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ ἀγῶνι τοῦ Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν «Ἀνατολῆς». Προσφιλέστατοὶ μοι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι,

Ἐτιμῆσατέ με σήμερον δι' ἑορτῆς παγκάλου συναγείραντες ἐν τῷ Πανελληνίῳ ἱερῷ τῶν Μουσῶν τεμένει τὸ ἄνθος τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἵνα ἐξάρητε πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐμὴν ἐπιστημονικὴν καὶ διδακτικὴν δρᾶσιν καὶ τοὺς φιλοπάτριδας μόχθους, οὓς κατέβαλον ἀπὸ τοῦ 1866 δεκαεξαετῆς ὄν μαθητῆς μετὰ ὁμοζήλων καὶ ἐνθέου ἐνθουσιασμοῦ ἐμπλέων φίλων ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῆς φρικτῆς πτώσιν ὑποστάσης ἀλυτρώτου Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ ἰδίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς μητρὸς τοῦ ἀγλαομόρφου Ἑλληνισμοῦ, τῆς καταδαλούσης στερεὰ τὰ θεμέλια πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ πάντων τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ἡ πανυπερτάτη αὕτη τιμὴ κατηύγασέ με ὅλως ἀδοκῆτως· διότι οὔτε πρὸς τιμὰς ἐφερόμην, οὔτε πρὸς ἀξιώματα, οὔτε πρὸς δόξαν, ἀλλ' οὔτε πρὸς ἄλλα κοσμικὰ ἀγαθὰ ἀπέβλεπον, ἀλλὰ πρὸς θεραπείαν τούτου μόνου τοῦ πόθου, εἰς ὃν εἶχον ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν μου, τοῦ πόθου, ὃ ἐνέπνευσέ μοι ἡ μήτηρ μου πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν φιλοπατρίαν. Ἴὸ ἰσχυρὸν τοῦτο ἔναυσμα, ὅπερ βαθύτατα κατέβαλεν ἐν τῇ τρυφερᾷ παιδικῇ μου ψυχῇ ἡ μήτηρ, ἀνέπτυξαν εἰς ἄσβεστον φλόγα οἱ ἀείμνηστοι διδάσκαλοί μου ἐν τε τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ καὶ ἐν τῷ σεμνῷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πανδιδακτηρίῳ, παρεμύθησαν δὲ ἐξόχως ταῖς Μούσαις πεφιλημένοι ἄνδρες, ὧν τοὺς κρατίστους εὐεργέτας μου τὸ καθήκον τῆς εὐγνωμοσύνης μοι ἐπιβάλλει ν' ἀναμνησθῶ νῦν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, καθ' ἣν γεαίρονται οἱ καρποὶ τῆς εὐεργεσίας αὐτῶν ἐν τῷ ἐμῷ προσώπῳ.

Ἐκ τούτων δὲ ἐλευθεριώτατοι καὶ προσφιλέστατοὶ μοι ἐγένοντο ὁ ἐμὸς συμπολίτης Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Γρηγοριάδης, προϊστάμενος καὶ ἱεροκήρυξ τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῶν Χίων, ὁ φιλομουσότατος καὶ χριστιανικώτατος τὰς

εὐεργεσίας αὐτοῦ ποιούμενος Χίος τραπεζίτης ἀείμνηστος Ζαννῆς Στεφάνοβικ Σκυλίτσης καὶ ὁ ὑπὸ φλογεροῦ πόθου διακαιόμενος ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς προόδου τοῦ Γένους ἀοιδίμος Μενέλαος ὁ Νεγροπόντης.

Εἰς τούτους ἀνήκουσιν αἱ τιμαί, εἰς τούτους οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ εὐφημίαι· διότι ἐγὼ πλουσιοπαρόχος ἡμειδόμην ἀισθανόμενος ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν μυχιαιτάτων τῆς ψυχῆς μου πόθων ὑψίστην ἡδονήν· τὴν ἡδονήν, ἣτις ἐκ τῆς θεωρίας καὶ πράξεως πηγάζουσα εἶναι ἡ ἀρίστη καὶ ἡδίστη ἀμοιβὴ τῶν θηρατῶν τῆς γνώσεως καὶ ἐπιστήμης.

Τὰ δὲ παθήματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τόσῳ βαθύτερον καὶ ἀλγεινότερον μὲ συνεκλίνουν, ὅσῳ συντονώτερον ἐνέκυπτον εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν κατανόησιν τοῦ ἀνυπερβλήτου μεγαλείου τῆς καὶ τῶν ἀνεκτιμήτων αὐτῆς συμβολῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Αἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ παθήματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε αὐτὰ τὰ παθήματα τοῦ γενάρχου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τοῦ Τιτᾶνος Προμηθεύς.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία ὑπῆρξεν αὐτὸς ὁ Προμηθεύς, ὅστις διὰ τὰς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος εὐεργεσίας του προσεπασσαλεύθη ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας, τῆς κτηνώδους δηλαδὴ δυνάμεως καὶ τῆς ἀυθαιρεσίας. Σαρκοδόρος δὲ γυψ κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα του τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἠϋξάνοντο ταῦτα τὴν νύκτα, ἵνα καταφαγῶσιν πάλιν τῇ ὑστεραία ὑπὸ τοῦ γυψός. Ἀλλ' ἔφθασεν ἐπὶ τέλος χωλαίνουσα ἡ δικαιοσύνη, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὸ ὕβρισθὲν ἠθικὸν δίκαιον. Ὁ Ἡρακλῆς φονεύει τὸν γυψα, ἀπαλλάσσει τῶν δεσμῶν τὸν σωτήρα τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, ἄγει αὐτὸν εἰς τὸν Ὀλυμπον, ὅπου ἀποκαθίσταται εἰς τὴν θείαν τάξιν, ἀπ' ἧς ἐκρημνίσθη διὰ τὴν καρτερίαν, μεθ' ἧς ὑπέστη τὰ ἀίλητα παθήματα.

Θαρσεῖτε, φίλοι, ἡ Μικρὰ Ἀσία ἀναμένει τὸν Ἡρακλέα τῆς, ὅστις θὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν Ὀλυμπον τῆς δόξης τῆς καὶ εἰς τὴν ἀποθέωσίν τῆς.

Στρέφων δὲ τὸν λόγον πρὸς τοὺς φοιτητὰς καὶ τὰς φοιτητρίδας εἶπεν ὅτι τὸ δῶρον αὐτῶν θὰ διατηρήσῃ ὡς ἡδίστην ἀνάμνησιν καὶ ἔξοχον μαρτύριον τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης καὶ φιλοτιμίας εὐγνωμόνων καὶ

ἀξιαγάστων μαθητῶν καὶ θὰ καταλίπη τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς πολύτιμον κληρονομίαν.

Προσερχόμενοι δὲ πάντες κατόπιν εὐλαδῶς κατησπάζοντο τὴν χεῖρα τοῦ πολυσεδέστου ἀνδρός

Ἡ παρέλασις αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς 3 μ. μ.

Μετὰ ταῦτα προσέρχονται ἕνα συγχαρῶσι τῷ ἐορτάζοντι πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινωνίᾳ, ἐξ ὧν ἐξαίρομεν τὴν ἐν τῷ σταδίῳ τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας Μικρασιάτας καλῶς γνωρίσασα καὶ ἐκτιμήσασα τὸ ἔθνικόν ἔργον τοῦ κ. Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου εὐγενεστάτην καὶ φιλικνύρωποτάτην Μαρκισίαν Λουίζαν Ριανκούρ, τὸν ἀντιστρατήγον Δ. Ε. Ἰωάννου, τὸν πρυτανεύσαντα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Πανεπιστημίου Προπρύτανιν κ. Κ. Ζέγγελην, τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Καρολίδην, Καθηγητὰς τοῦ Πολυτεχνείου, Γυμνασιάρχας καὶ ἄλλους λογίους ἀνδρας.

Ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Μενάρῳος ἄγων μετὰ τοῦ κ. Ἱεροθεοῦ, τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐν τέλει ἄλλην ἐν Δεκελείᾳ ἐορτὴν ἔπεμψε θερμότην συγχαρητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐορτάζοντα ἀγαπητὸν συνάδελφον.

Πλὴν τῶν τιμητικῶν τούτων ἐνδείξεων καὶ πλῆθος τηλεγραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν συγχαρητηρίων ἔλαβεν ὁ σεδαστὸς καθηγητῆς ἐκ τε τῶν ἐκασταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας προσφυγικῶν καταυλισμῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅσον ἐκ Δειψίας, Βερολίνου, Παρισίων, Λονδίνου, Βουκουρεστίου, Κωνσταντινουπόλεως, Κύπρου Ἀλεξανδρείας, Κάϊρου, Ἱεροσολύμων, κλπ.

Ὁ δὲ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης Κ. Δαμιανὸς «τιμῶν καὶ βραβεύων τὴν πρὸς τὴν ἀγιωτάτην μητέρα τῶν ἐκκλησιῶν εὐσέδειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ τὴν στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ περισπυδῆστου ἐν πνεύματι υἱοῦ ἐντιμοτάτου κ. Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου, καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνηγόρευσε αὐτὸν ἱππότην τοῦ τάγματος τῶν Ὁρθοδόξων σταυ-

ροφόρων τοῦ Παναγίου τάφου δωρησάμενος αὐτῷ τὸν Σταυρὸν δευτέρου μεγέθους μετὰ στέμματος τοῦ τάγματος τῶν Ὁρθοδόξων Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου τάφου, ἐν ᾧ ἐντεθησαύρισταί τιμῆμα γνήσιον τοῦ τιμίου ξύλου τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Πρὸς ἐνδειξιν δὲ καὶ βεβαίωσιν τούτου ἐξέδωκε καὶ ἀπέστειλεν ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον πατριαρχικὸν ἐπιβραβευτήριον γράμμα καὶ δίπλωμα τῆ 25 Δεκεμβρίου 1925».

Ἡ Μικρασιατικὴ ἀντιπροσωπεῖται.

Ἀπὸ δὲ τῆς 4 μ.μ. ἤρξαντο κατ' οἶκον προσερχόμεναι Μικρασιατικὴ ἀντιπροσωπεῖται, ἵνα συγχαρῶσι τὸν μεγάλτιμον ἄνδρα.

Ἐπίσης καθηγῆται, λόγιοι, ἔμποροι, βιομήχανοι, φίλοι καὶ μαθηταὶ παρέστησαν, ἵνα εὐχηθῶσιν αὐτῷ μακρότητα εὐτυχῶν ἡμερῶν.

Μεταξὺ τῶν προσελθόντων διακρίνοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν εὐεργετηθέντων ὑπ' αὐτοῦ Συλλόγων, Σωματείων, Κοινοτήτων, Ἀδελφοτήτων καὶ ὑποτρόφων.

Οἱ μὲν κ. Ἰωάννης Φωτιάδης καὶ Ἀβραὰμ Ἀβρααμίδης ὀρισθέντες ἀντιπρόσωποι τῶν τροφίμων τῶν ἐν Πάτρῳ καὶ Σάμῳ ἱεροδιδασκαλείων καὶ ἡ δεσποινὴς Ἑλένη Νακάση ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ ἐν Φλαδιανοῖς Διδασκαλείου τῶν Νηπαγωγῶν.

Ἡ διδασκάλισσα Ἀντιγόνη Χ. Ἡλιάδου ἀντιπρόσωπος τῶν ὑποτρόφων τοῦ Συλλόγου ἐκ Σπάρτης καὶ Βουρδουρίου τῆς Παιδείας.

Ὁ κ Γεώργιος Κ. Ἀσκητόπουλος καθηγῆτης ἀντιπρόσωπος τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Σωματείων Καππαδοκίας καὶ Λυκαονίας.

Ὁ Αἰδεσιμ. Οἰκονόμος Παπαῖ Γεώργιος Παπαδόπουλος τῆς Κοινότητος Περγάμου καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Περγαμηνῶν «Ἀττάλου».

Ὁ Αἰδεσιμ. ἱεροκέρυξ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀρθοδόξων συνδέσμων Νέων καὶ Νεανίδων οἰκονόμος κ. Ἀγγελος Νησιώτης, ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινοτήτος Κοτυαίου.

Ἡ Δέσποινα Γραφιάδου διδασκάλισσα, ἀντιπρόσωπος τῶν ὑποτρόφων τοῦ Συλλόγου Ἀρσακειάδων.

Ὁ Ἰωάννης Πιπθητὸς ἐξ Ἀτταλείας τῶν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ καὶ τοῖς Γυμνασίοις Ἀθηνῶν ὑποτρόφων τοῦ Συλλόγου.

Ὅμοιως ἔσπευσαν νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι Μικρασιατικαὶ Κοινότητες καὶ προσφυγικαὶ οἰκογένειαι, προθύμου τυχεῦσαι ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προστασίας παρὰ τοῦ Συλλόγου ἀποτίουσαι οὕτως ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν διαπρεπῆ πρόεδρον αὐτοῦ.

Μετὰ τῆς αὐτῆς σεμνότητος καὶ εὐλόγου ἐνθουσιασμοῦ ἐπανηγυριστῆς ὑπὸ τῶν Μικρασιατῶν καὶ τῶν φίλων τῶν γραμμάτων ἡ ἐθνικῆ καὶ ἐπιστημονικῆ δράσις τοῦ ἐπιφανοῦς διδασκάλου τοῦ Γένους κ. Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου.